

цьому нормам міжнародного права як міждержавного регулятора суспільних відносин та співставлятися з реаліями сьогодення.

Література

1. Конституція України: станом на 1 верес. 2018 р. / Верховна Рада України. Харків: Право, 2018. 82 с.
2. Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства: Закон України від 22.09.2011 // Відомості Верховної Ради України, 2012. №19-20. ст. 179.
3. Годованець В. Ф. Конституційне право України: Навч. Посіб. К.: МАУП, 2005. 360 с.
4. Адміністративно-правовий статус іноземців та осіб без громадянства URL: http://pidruchniki.com/79632/pravo/administrativno-pravoviy_status_inozemtsiv_osib_gromadyanstva#512 (дата доступу: 20.04.2019).
5. Юринець Ю. Л. Конституційне право України Навч. посіб. Ужгород: ФОП Бреза, 2014. 368 с.

УДК 342.9 (043.2)

Юринець Ю. Л., д.ю.н., доцент,
Загороднюк В. В., студентка,
Юридичний факультет,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

СИСТЕМА СУЧАСНИХ ДЖЕРЕЛ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА УКРАЇНИ

Зазвичай під сучасними джерелами конституційного права України розуміють політичну волю та законні інтереси народу України, Української держави, територіальних громад України, а також інших суб'єктів конституційного правотворення, реалізовані у передбачених Конституцією та законами України юридичних формах. Тобто сучасні джерела конституційного права України об'єктивізують і унормовують політико-владні інтереси основних суб'єктів національного конституційного правотворення в передбачених Конституцією та законами України юридичних формах буття конституційно-правових норм. Також система сучасних джерел конституційного права України, виступає своєюрідною "підсистемою" у складі системи джерел національного права загалом [3].

Види сучасних джерел конституційного права можна класифікувати: 1. за характером: джерела конституційного права Українського народу, джерела конституційного права Української держави, джерела конституційного права територіальних громад України, джерела конституційного права інших суб'єктів конституційної правотворчості; 2. за змістом: джерела, які регулюють основи конституційного ладу України,

конституційно-правового статусу людини, основ безпосередньої демократії та унормовують інші основні інститути конституційного права України; 3. за юридичною силою: конституційні, законодавчі, підзаконні, у тому числі й локальні джерела конституційного права України; 4. за юридичною формою: конституційні нормативно-правові акти, конституційні договори, судові прецеденти, конституційні звичаї та традиції, програмні конституційні акти; 5. за умовами дії: а) за територією: загальнодержавні та локальні; б) за часом дії: постійні, тимчасові, надзвичайні; 6. за національною приналежністю: джерела національного та міжнародного конституційного права; 7. за традиційністю для національної правової системи: традиційні та новітні джерела.

Визначені види взаємодіють між собою, утворюючи певну органічну систему в основі якої лежить політична воля та легітимні інтереси Українського народу, Української держави, територіальних громад України й інших учасників правотворчих процесів [2, с. 66-82].

Також можна ствердити, що сучасні джерела конституційного права України є результатом тривалого прогресування національної правової системи та становлення й розвитку історичних джерел вітчизняного, а в ХХІ столітті і міжнародного конституційного права.

Зрозуміло, що система сучасних джерел конституційного права України постійно оновлюється й удосконалюється. Нині одні джерела конституційного права втрачають своє значення, а з часом і юридичну силу та зникають, натомість, з'являються новітні, раніше маловідомі для національної теорії та практики джерела конституційного права. А удосконалення одного, навіть найважливішого джерела конституційного права, наприклад, Основного Закону, призводить до зміни всієї системи сучасних джерел відповідної галузі права. Також важливий вплив здійснили конституційно-правові реформи 2004–2008 рр. на подальший розвиток системи сучасних джерел конституційного права України і національної правової системи в цілому.

Основними тенденціями розвитку системи сучасних джерел конституційного права України сьогодні є: гуманізація та «людино центризм» сучасних джерел конституційного права; утвердження нових суб'єктів конституційної правотворчості; розширення об'єкта конституційно-правового регулювання джерел конституційного права; збереження і ренесанс національних традицій правотворення (джерелотворення); глобалізація та інтернаціоналізація конституційного права та конституційних правовідносин; соціологізація, політизація та ідеологізація (в органічному поєднанні з деідеологізацією) конституційного права та його джерел; муніципалізація сучасних джерел конституційного права; процесуалізація сучасних джерел конституційного права; універсалізація сучасних джерел конституційного права;

новелізація джерел конституційного права; верифікація системи сучасних джерел конституційного права тощо [4, с. 10-15].

Важливою тенденцією розвитку джерел сучасного конституційного права України є й удосконалення чинного законодавства. Масштабна конституційна криза 2007–2008 рр. багато в чому була обумовлена неурегульованістю юридичного режиму існування та дієвості системи сучасних джерел конституційного права України та інших джерел національного конституційного права [1].

Отже, система сучасних джерел конституційного права України є системою різнопорядкових, взаємодіючих і пов'язаних між собою груп джерел відповідної галузі права, які втілюють і юридично закріплюють волю Українського народу, Української держави, територіальних громад [2, с. 66-82].

Тобто джерела сучасного конституційного права України існують і взаємодіють з іншими галузевими джерелами національного публічного і приватного права. Рівень такої взаємодії визначає ефективність правового регулювання суспільних відносин у суспільстві та державі.

Література

1. Дубіна О. О. Вплив конституційної реформи на стан національної безпеки України. Університетські наукові записки, 2013. № 4. С. 502-508

2. Конституційне право України: Підруч.: У 2 т. / За ред. В. Ф. Погорілка. К.: ТОВ «Видавництво «Юридична думка», 2006. 544 с.

3. Цоклан В. І. Теоретико-методологічні підходи до визначення джерел конституційного права України: історія та сучасність. Луганськ: Вісник Луганського державного університету внутрішніх справ імені Е. О. Дідоренка, 2011. Вип. 2. С. 5-15.

4. Цоклан В. І., Федоренко В. Л. Система сучасних джерел конституційного права України: монографія /за ред. В. Л. Федоренка. К.: Ліра-К., 2009. 400 с.

UDC 342.9 (043.2)

Iurynets J. L., Doctor of Law, Associate Professor,
Prihodko D. S., Student,
Faculty of Law,
National Aviation University, Kyiv, Ukraine

GUARANTEES OF THE CONSTITUTIONAL STATE OF UKRAINE

In the current conditions of the transitional stage of development of Ukraine, it is important and necessary to ensure the guarantees of its constitutional order. After all, in order to achieve certain progress, to move towards the improvement of certain aspects of economic, political and social life, there should be a stable, guaranteed state constitutional system. Usually,